

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 9C/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920201011
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Ďalak
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6920201011.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Ivanom Ďalakom v právnej veci žalobkýň: a/ L., b/ L. a c/ L., všetky žalobkyne zast. Advokátskou kanceláriou MEDRECKI & PARTNERS LAW OFFICE, SPÓLKA KOMANDYTOWA, organizačná zložka zahraničnej osoby so sídlom Jakubovo námestie 13, Bratislava, IČO 52 834 395 proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441 zast. Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s.r.o. so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO 36 868 299 o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni a/ 18.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni b/ 13.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni c/ 13.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa žalobkyne domáhali na žalovanom zaplataenia vyššej sumy nemajetkovej ujmy, súd žalobu žalobkýň v tejto časti z a m i e t a .

Žalobkyni a/ sa voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 80 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobkyni b/ sa voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 30 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobkyni c/ sa voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 30 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 1.998,- eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyne podali na súd žalobu, v ktorej žiadali zaviazať žalovaného na zaplataenie každá zo žalobkýň po 20.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka na základe tých skutočností, že vodič I. dňa 14. 12. 2018 viedol osobné motorové vozidlo s prívesným vozíkom po štátnej ceste, kde neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, oneskorene zareagoval na moste v smere jeho

jazdy pred ním stojace motorové vozidlo, svoje vozidlo pribrzdil, dostal šmyk a prednou časťou svojho vozidla narazil do železného zábradlia mosta, ktoré prerazil a jeho vozidlo spadlo do koryta rieky Rimavy, pričom spolujazdec v osobnom motorovom vozidle T. sediaci na zadnom sedadle za vodičom utrpel zranenia, ktorým dňa 16. 12. 2018 podľahol. Za uvedený skutok bol vodič vozidla trestne stíhaný a odsúdený za prečin usmrtenia. Keďže motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví T., bolo poistené u žalovanej poisťovne pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, žalobkyne si uplatnili svoj nárok titulom nemajetkovej ujmy u žalovanej poisťovne, ktorá im oznámila listom, že nie je oprávnená poskytnúť poistné plnenie, nakoľko podľa žalovaného nezodpovedá za ujmu na osobnostných právach žalobkyň.

2. Podľa žalobkyň následok spôsobený protiprávnym konaním I. motorovým vozidlom, ktoré bolo poistené u žalovaného, je značný a dotkol sa žalobkyň silným spôsobom, keďže išlo o smrť manžela žalobkyne a/, s ktorým žila v spoločnej domácnosti a otca žalobkyň b/ a c/. Žalobkyne s nebohým T. mali silné citové väzby, následok je nereparovateľný a zásah do osobnostnej sféry žalobkyň je veľmi citeľný. V dôsledku dopravnej nehody došlo k zásahu do osobnostného práva žalobkyň tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, keďže ochudobnenie žalobkyň v citovej oblasti je nenapraviteľné a žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca.

3. Podľa žalobkyň nárok žalobkyň na nemajetkovú ujmu voči žalovanému je plne dôvodný s poukazom na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré rozhodnutia judikovali otázku, že škodou pre účely Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná, kde v tejto súvislosti žalobkyne poukázali mimo iné na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6MCdo/1/2016. V žalobe zároveň žalobkyne poukázali na rozhodovaciu prax súdov v Slovenskej republike, ktorými preukazovali dôvodnosť výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy voči žalovanému.

4. Žalovaný žiadal žalobu voči nemu v plnom rozsahu zamietnuť, kde jednak namietal svoju pasívnu legitimáciu vo veci tvrdiac, že takáto ujma nie je krytá povinným zmluvným poistením v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. a ďalej žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že právna argumentácia žalobkyň sa viaže k sporom pozostalých po zosnulých príbuzných, ktorí boli usmrtení pri dopravných nehodách, avšak v tomto prípade je zrejmé, že zosnulý T. nebol usmrtený pri nehode. Pre prípad, že by si súd neosvojil právny názor žalovaného, ktorý prezentoval žalovaný vyššie, žalovaný popiera, že by žalobkyne preukázali svoje príbuzenské vzťahy k T. a že medzi žalobkyňami a T. existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Tieto skutočnosti podľa žalovaného žalobkyne nepreukázali. V rámci konania žalovaný zároveň poukazoval na to, že v čase dopravnej nehody príbuzný žalobkyň T., ktorý utrpel poškodenie zdravia pri škodovej udalosti, nebol v čase škodovej udalosti pripútaný bezpečnostným pásom a zároveň žalovaný poukazoval na to, že stav mostného zábradlia v čase dopravnej nehody bol zanedbaný, čo podľa názoru žalovaného je potrebné zohľadniť pri hodnotení závažnosti následkov škodovej udalosti.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výsluchom strán sporu a ich právnych zástupcov, oboznámením sa rozsudkom 3T/101/2019 zo dňa 29. 01. 2020, úmrtným listom na čl. 14 spisu, listom zo dňa 12. 03. 2020, vyjadrením žalovaného na čl. 32 spisu, vyjadrením žalobcu na čl. 43 spisu, uznesením Ústavného súdu III. ÚS/666/2016, rozsudkom Krajského súdu v Trnave na čl. 58 spisu, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach na čl. 64 spisu, uznesením Najvyššieho súdu SR na čl. 71 spisu, podaním žalovaného na čl. 86 spisu, podaním žalovaného na čl. 138 spisu, podaním právneho zástupcu žalovaného na čl. 138 spisu, oboznamuje sa obsah pripojeného trestného spisu 3T/101/2019, výpoveď I. zo dňa 14. 12. 2018 na čl. 32 spisu, výpoveď U. zo dňa 15. 12. 2018 na čl. 81 spisu, výpoveď P. zo dňa 15. 05. 2019 na čl. 95 spisu, zápisnica o výsluchu T. zo dňa 14. 12. 2018 na čl. 104 spisu, výsluch T. dňa 09. 05. 2019 na čl. 74 spisu, novinový článok Pozor, zákruta! na čl. 393 spisu, fotografia mostného zábradlia z miesta škodovej udalosti zo dňa 14. 12. 2018 na čl. 399 spisu až 415 spisu, protokol z hlavnej prehliadky mosta z 24. 04. 2014 na čl. 403 spisu, e-mailové podanie na čl. 402 spisu, protokol z bežnej prehliadky mosta z 17. 03. 2015, protokol z bežnej prehliadky mosta z 23. 05. 2016, protokol z bežnej prehliadky mosta z 12. 06. 2017, protokol z hlavnej prehliadky mosta z 03. 05. 2018, fotografie na čl. 242 a 244 spisu, znalecký posudok č. 7/2019 na čl. 208 spisu, výpoveď žalobkyne a/ zo dňa 09. 05. 2019 na čl. 61 trestného spisu, obžaloba na čl. 508 spisu, rozsudok na čl. 526 spisu s doložkou právoplatnosti 29. 01. 2020 a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote v konaní 3T/101/2019 zo dňa 29. 01. 2020 bol I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia v zmysle § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a)

Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, ďalej mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a poškodená žalobkyňa a/ s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na civilný proces. Obžalovaný I. bol uznaný za vinného na základe tej skutočnosti, že dňa 14. 12. 2018 asi o 7.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Mitsubishi Pajero s príviesom po štátnej ceste II./526 v Obci Klenovec rýchlosťou cca 33,6km/1h, kde pri predchádzaní ľavotočivou zákrutou na mierne zľadovatej zjazdnej vozovke nesledoval situáciu v cestnej premávke a neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a vlastnostiam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro spozoroval a oneskorene zareagoval na moste v smere jeho jazdy na pred ním stojace motorové vozidlo značky Audi A4, ktoré dávalo prednosť oproti idúcemu vozidlu, kde aj napriek tomu, že svoje vozidlo Mitsubishi Pajero s príviesom pribrzdil, dostal šmyk. Ľavou prednou časťou narazil do bočnej časti vozidla Audi A4 a prednou časťou vozidla do železného zábradlia mosta, ktoré prerazil a vozidlo spadlo do koryta rieky Rimavy, kde ostalo stáť na streche, pričom spolujazdec v osobnom motorovom vozidle T., nar. 20. 11. 1964, naposledy bytom W., sediaci na zadnom sedadle za vodičom utrpel zranenia, a to zástavu srdca pri úrazovom otrase a difúznom opuchu mozgu s dlhodobou resuscitáciou, zlomeninu krčnej chrbtice s následnou komplikáciou, počínajúcim hnisavým zápalom pľúc ako dôsledok dopravnej nehody, ktorým zraneniam dňa 16. 12. 2018 o 19.30 hod. vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou v Rimavskej Sobotě podľahol. Bolo konštatované, že vodič motorového vozidla I. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Rozhodnutie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 29. 01. 2020.

7. Žalobkyne v podanej žalobe si uplatnili voči žalovanému náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch na základe tej skutočnosti, že vodič motorového vozidla, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví s následkom smrti nebohého T., svojim protiprávnym konaním spôsobil zásah do osobnostných práv žalobkýň tým, že spôsobil smrť manžela žalobkyne a/ a otca žalobkýň b/ a c/, kde spôsobením náhleho úmrtia manžela a otca žalobkýň bolo trvalo a neodstrániteľne zasiahnuté do súkromného a rodinného života žalobkýň, čo pozostalé žalobkyne citlivo vnímajú ako traumatizujúci dôsledok konania vodiča motorového vozidla, ktoré motorové vozidlo bolo poistené u žalovaného. Žalobkyne uviedli, že s nebohým mali nadštandardný vzťah, po celý život im bol oporou, starostlivým manželom a otcom, jeho smrť prišla neočakávane a absolútne nepredvídateľne. Náhla smrť ich všetkých šokovala a ochromila a doposiaľ sa nevedia zmieriť so stratou najbližšej osoby. Rodinné vzťahy medzi žalobkyňami a nebohým boli nadštandardné.

8. V danej veci vo vzťahu k žalobkyniam ide o aplikáciu ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Fyzická osoba má právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

9. Občianskoprávna ochrana fyzickej osoby prichádza do úvahy iba pri takých zásahoch do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, ktoré sú neoprávnené - protiprávne. Neoprávneným je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom. K vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnosti fyzickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby a v jej fyzickej alebo morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a vzniknutou ujmom na chránených osobnostných právach fyzickej osoby.

10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

11. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

13. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

14. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného za protiprávne konanie a protiprávny zásah, ktorým bola spôsobená ujmu v osobnostnej sfére žalobkýň, vodič motorového vozidla I. túto svoju zodpovednosť v podstate ani nepopieral, táto jeho zodpovednosť je daná na základe jeho protiprávneho konania, na základe ktorého bolo vedené proti vodičovi motorového vozidla trestné stíhanie a vodič motorového vozidla bol odsúdený právoplatným rozhodnutím súdu a na základe tejto trestnoprávnej zodpovednosti pri konštatovaní porušenia ustanovení Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke je možné vychádzať z toho, že týmto svojím konaním vodič motorového vozidla neoprávnene zasiahol aj do práva na ochranu osobnosti žalobkýň, konkrétne do práva žalobkýň na ochranu svojho súkromia, kde ide o výsostne súkromnú sféru žalobkýň, ktoré žalobkyne samotné sa môžu len v rámci svojej slobodnej vôle rozhodnúť, či a v akej miere umožnia tretím osobám vstúpiť do tejto súkromnej sféry a keďže takýto prejav zo strany žalobkýň nebol daný, vodič motorového vozidla porušením právnych povinností pri premávke motorového vozidla spôsobil protiprávny zásah do ochrany súkromia žalobkýň a je v plnom rozsahu daná jeho zodpovednosť pri porušení práva na ochranu osobnosti žalobkýň zásahom do ich súkromia a žalobkyne v súlade s ustanovením § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka majú právo, aby im bolo dané primerané zadostučinenie a pokiaľ by sa nezdalo postačujúce primerané zadostučinenie, žalobkyne majú právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pokiaľ by v značnej miere bola znížená dôstojnosť žalobkýň alebo ich vážnosť, pričom ustanovenie § 13 ods. 2 nevyklučuje pri použití slova „najmä“ použitie aj iných kritérií pre posúdenie toho, že je potrebné pri protiprávnom zásahu do ochrany osobnosti priznať nemajetkovú ujmu v peniazoch aj pri využití iných kritérií.

15. Pokiaľ ide o zodpovednosť samotného žalovaného, žalovaný je poisťovateľ, u ktorého bolo poistené motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda - ujma na zdraví nebohého T., ktoré motorové vozidlo riadil vodič I.. Žalobkyne boli toho názoru, že na náhradu nemajetkovej ujmy je možné zaviazť žalovaného na základe Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keďže nebolo sporné, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo povinne zmluvne poistené zodpovednosťou za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

16. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľom je poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky.

17. Podľa § 2 písm. e) Zákona č. 381/2001 Z.z. poisníkom je ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti.

18. Podľa § 2 písm. f) Zákona č. 381/2001 Z.z. poisteným je ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

19. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

21. Žalobkyne boli toho názoru, že pod pojmom škoda na zdraví v zmysle horecítovaného ustanovenia je potrebné chápať aj nemajetkovú ujmu spôsobenú protiprávnym zásahom do ich osobnostných práv. Žalovaný bol toho názoru, že pod pojem škody na zdraví v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. nemožno chápať aj nemajetkovú ujmu pre blízkych pozostalých.

22. Súd konštatuje, že na problematiku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného existovali rôzne právne názory, rôzne rozhodnutia súdov rôzneho stupňa o tom, či poisťovňa má zodpovedať aj za nemajetkovú ujmu titulom povinného zmluvného poistenia. Pri posúdení pasívnej legitímácie žalovaného súd vychádzal z nasledujúcich úvah a rozhodnutí.

23. V prvom rade súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 22/2012 B. proti D., kde súdny dvor riešil otázku, či nemajetková ujma pre blízkych pozostalých je súčasťou poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Záver rozhodnutia vyznieva v tom smere, že poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa má vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Na druhej strane je právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený mimo iné v rozhodnutí 3Cdo 301/2012, kde Najvyšší súd vyslovil právny názor, že Občiansky zákonník nezahrňuje pod pojem škody i nemajetkovú ujmu, ktorá podľa platného právneho stavu sa odškodňuje len v prípadoch osobitne ustanovených v § 444 O.z.

24. V danej veci je teda rozhodujúce, ako sa má vykladať pojem škoda na zdraví uvedený v § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z., v ktorej súvislosti sa súd stotožňuje s právnym názorom vysloveným

Krajským súdom v Trenčíne v konaní vedenom pod číslom 17Co 243/2015 zo dňa 22. 03. 2016, v ktorom rozhodnutí krajský súd vychádzal zo záverov, čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie poisťovateľa, je rozhodujúce vyriešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda použitým v Zákone o povinnom zmluvnom poistení, najmä v ustanovení § 4 ods. 2 zákona, ktorý upravuje vecný rozsah poistného krytia, je potrebné pojem škoda vykladať eurokonformne, rozhodujúce je prihliadnuť na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C 22/2012 vo veci W. s odkazom na tri európske smernice týkajúce sa povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Čo sa týka nepriameho účinku smerníc, tento nepriamy účinok nič nemení na potrebe uplatňovania princípu prednosti práva ES pred národným poriadkom za každých okolností. Aj v prípade, že nedochádza k priamej aplikácii konkrétnej právnej normy ES, to znamená, keď sa na určitý právny prípad aplikuje norma vnútroštátna, mala by byť interpretovaná a použitá v súlade s právom ES (rozhodnutie ESD vo veci 14/82 z 10. 04. 1984, prípad Von Colson a Kamann). Členské štáty musia pri výkone svojich právomocí rešpektovať právo únie a že vnútroštátne ustanovenia, ktoré upravujú náhradu škody pri dopravných nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smernici jej potrebný účinok (rozsudok ESD vo veci C-409/2009 z 09. 06. 2011). Z bodu 55 rozsudku ESD vo veci W. taktiež vyplýva, že pojem škody treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúcich v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. V danom svetle potom treba vykladať výrok rozsudku ESD vo veci W., ktorý stanovuje podmienku, za ktorej je náhrada nemajetkovej ujmy predmetom krytia z povinného poistenia... „ak vnútroštátne právo uplatniteľné vo veci samej upravuje jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu“ znamená, že ustanovenia § 11 a 13 Občianskeho zákonníka sú týmto požadovaným vnútroštátnym právom uplatňovaným na základe zodpovednosti za škodu. Za rozhodujúce pre uvedené konštatovanie podľa bodu 59 rozhodnutia ESD vo veci W. je fakt, že zodpovednosť poisteného vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu. Vo svetle eurokonformného výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení potom platí, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, a preto je poisťiteľ zodpovednosti za škodu pasívne vecne legitímovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá Zákona č. 381/2001 Z.z. vznikla povinnosť uhradiť škodu žalobkyniam - oprávneným osobám.

25. Právny názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorý súd citoval vyššie, bol podrobený aj ústavnej kontrole na základe sťažnosti poisťovateľa v obdobnej právnej veci, kde Ústavný súd konštatoval v rozhodnutí I. ÚS 474/2016-17 zo dňa 17. 08. 2016, že tento právny názor Krajského súdu v Trenčíne je ústavne udržateľný s poukazom aj na predchádzajúce rozhodnutia Ústavného súdu, kde Ústavný súd zdôraznil, že je zjavné, že vnútroštátne právo Slovenskej republiky prostredníctvom konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka § 11 a § 13 umožňuje blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. S prihliadnutím na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a súčasne zohľadňujúc zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla pri aplikácii extenzívneho výkladu pojmu náhrada škody je plne odôvodnená pasívna legitímácia poisťovne v konaní o nemajetkovej ujme.

26. V čase rozhodovania súdu o žalobe žalobkyň možno konštatovať, že sa už v plnom rozsahu odstránila pochybnosť o tom, či náhrada nemajetkovej ujmy je krytá povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v ktorej súvislosti súd poukazuje na:

- rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6MCdo 1/2016 z 31. 07. 2017, podľa ktorého rozhodnutia škodou pre účely Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitímovaná. V zmysle tohto rozhodnutia ďalej pre posúdenie otázky pasívnej legitímácie poisťovne je rozhodujúce riešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda použitým v Zákone o povinnom zmluvnom poistení. Pojem škoda je potrebné podľa Najvyššieho súdu vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým po blízkej osobe usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv spočívajúcich v zásahu do ich práva na ich súkromný a rodinný život. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Pokiaľ

podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnú zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnú zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť táto zodpovednosť predmetom poisťného krytia. Na obdobných právnych záveroch ako citované rozhodnutie zotrvali aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu, a to v konaní 6Cdo 206/2017, 6Cdo 143/2017, 8Cdo 6/2018 a 7Cdo 170/2016. Na základe týchto skutočností je podľa názoru súdu vyriešená otázka pasívnej legitímácie žalovaného v konaní a je vyriešená právna problematika v tom smere, že poisťovňa titulom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. zodpovedá aj za škodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z., kde tento pojem škoda zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým po blízkej osobe usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla.

27. Podľa § 15 ods. 1 prvej vety Zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. V zmysle citovaného ustanovenia žalobkyne teda priamo si mohli uplatniť svoj nárok na náhradu škody, pod ktorú škodu treba chápať aj nemajetkovú ujmu voči žalovanému, kde v tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 5/2020 z 21. 10. 2020, v zmysle ktorého v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy podľa Zákona č. 381/2001 Z.z. sú pasívne legitimovaní škodca aj poisťiteľ. Poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poisťiteľa, alebo či bude žalovať škodcu aj poisťiteľa súčasne. V danom prípade teda bolo na voľbe žalobkýň, koho v predmetnom konaní označia za pasívne legitimovaný subjekt, mali na výber žalovať priamo škodcu - vodiča motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k usmrtieniu blízkej osoby žalobkýň, alebo mohli žalovať len poisťovňu, ktorá je takto pasívne legitimovaná aj titulom nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia.

29. Vzhľadom na horecítované ustanovenia a citované právne závery je jednoznačne daná pasívna legitímácia žalovaného v danom spore a svedčí mu taktiež povinnosť nahradiť škodu pre žalobkyne v rozsahu škody, za ktorú zodpovedá vodič motorového vozidla I. ako poistený v zmysle § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 381/2001 Z.z.

30. Žalovaný v konaní nespochybňoval, že motorové vozidlo v čase dopravnej nehody 14. 12. 2018, ktoré viedol I., ktorý zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k usmrtieniu blízkej osoby žalobkýň, bolo u neho poistené titulom povinného zmluvného poistenia v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z., a teda, že I. bol poistený u žalovaného pre prípad spôsobenia škody prevádzkou motorového vozidla. Okrem toho, že žalovaný spochybňoval svoju pasívnu legitímáciu v konaní, ku ktorej sa súd vyjadroval vyššie, žalovaný namietal, že nebohý Jozef Vetrák nezomrel pri dopravnej nehode, keďže k najzávažnejšiemu následku na zdraví pána F. nedošlo pri dopravnej nehode. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 193 C.s.p., v zmysle ktorého súd je mimo iné viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal. V tomto konaní preto súd je viazaný právoplatným rozhodnutím 3T/101/2019 zo dňa 29. 01. 2020, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. 01. 2020, v tom smere, že vodič motorového vozidla I. spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej nehode spolujazdec T. sediaci na zadnom sedadle za vodičom utrpel zranenia pri nehode dňa 14. 12. 2018, ktorým podľahol ako dôsledok dopravnej nehody dňa 16. 12. 2018. Z tejto skutkovej vety jednoznačne vyplýva, že nebohý T. zomrel v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou I., ktorý inému z nebanlivosti spôsobil smrť, a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, a tým spáchal prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Nie je preukázané, že medzi nehodovým dejom pri nehode dňa 14. 12. 2018 a úmrtím T. by vstúpila nejaká iná príčina, ktorá by priamo spôsobila smrť T., práve naopak, v skutkovej vete trestného rozsudku je jednoznačne uvedené, že T. podľahol zraneniam ako dôsledok dopravnej nehody zo dňa 14. 12. 2018, a preto jednoznačne možno konštatovať, že T. zomrel v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a žalobkyne sú potom jednoznačne pozostalými osobami po obeti, ktorá bola usmrtená pri dopravnej nehode, keďže ich blízka osoba zomrela v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

31. Žalovaný v konaní poukazoval na zlý technický stav zábradlia v mieste dopravnej nehody, ktoré podľa názoru žalovaného bolo v čase škodovej udalosti zanedbané, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri hodnotení závažnosti následkov škodovej udalosti zo dňa 14. 12. 2018. V tejto súvislosti súd poukazuje na argumentáciu v bode 30. tohto rozhodnutia, že súd je viazaný rozhodnutím v trestnom konaní, kde je konštatované, že k úmrtiu nebohého T. došlo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú dopravnú nehodu spôsobil T.. V skutkovej vete trestného rozhodnutia nie je vôbec uvedené, ani zohľadňované, že by stav zábradlia na moste v čase dopravnej nehody nejakým spôsobom spolu

súviselo, prípadne sa spolupodieľalo na úmrtí blízkej osoby žalobkyní a že by stav zábradlia na moste v čase dopravnej nehody bolo jednou z príčin úmrtia nebohého T.. Zo znaleckého posudku č. 7/2019, ktorý znalecký posudok bol podaný znalcom Ing. Dušanom Kožiakom v rámci trestného konania, vyplýva, že jediným prvkom príčiny dopravnej nehody motorového vozidla značky Mitsubishi Pajero či už zo strany vyvolania kolízneho stavu, alebo zabránenia dopravnej nehode bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Mitsubishi Pajero I.. Nesprávnym prvkom v technike jazdy vodiča bola tá skutočnosť, že na pred ním idúce vozidlo reagoval oneskorene, a to v okamihu, keď už nemal technickú možnosť zastať za vozidlom pred ním idúcim, vodič mohol dopravnej nehode zabrániť správnou technikou jazdy ak by reagoval včas a svoje vozidlo by brzdil maximálnym brzdením a dodržal by za pred ním idúcim vozidlom bezpečnú vzdialenosť. Z tohto znaleckého posudku teda vyplýva, že jedinou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča I. a nebolo v rámci znaleckého posudku konštatované, že by na dopravnej nehode a k úmrtiu T. pristúpila aj nejaká ďalšia príčina, t.j. prípadný zlý technický stav zábradlia na moste v mieste dopravnej nehody. Prípadné prelomenie zábradlia v mieste dopravnej nehody na moste po náraze motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, možno hodnotiť bez ďalšieho prípadného dokazovania len ako následok príčiny, a to nesprávnej jazdy vodiča I. v zmysle záverov znaleckého posudku, ktorého závery sa odrazili v trestnom rozhodnutí.

32. Vo vzťahu medzi žalobkyniami a nebohým T. išlo o najbližšie osoby, vo vzťahu k žalobkyni a/ išlo o jej manžela a vo vzťahu k žalobkyniam b/ a c/ išlo o ich otca, na základe čoho možno konštatovať, že skutočne ide o najbližšie osoby s najvyššími citovými väzbami, ktorý zásah do týchto vzájomných vzťahov každá jedna osoba pociťuje najcitlivejšie. Skutočnosť, že žalobkyňa a/ bola manželkou nebohého T. a žalobkyne b/ a c/ boli jeho dcérami vyplýva jednak z výpovedí jednotlivých žalobkyní, ktorá skutočnosť vyplýva tiež z ilustrácie v Registri obyvateľov ako verejného zoznamu, ktorú registráciu súd vyhotovuje aj bez návrhu strán v spore.

33. Žalobkyňa a/ na pojednávaní uviedla, že s nebohým T. boli manželmi 30 rokov, žili stále spolu, kde nikdy nedošlo k prerušeniu spolužitia. Boli na seba naviazaní a zvyknutí, občas sa aj pohádali ako v každej rodine, ale inak žili dobre. Spolu vychovali dve dcéry. Spolu viedli pokojný život, všade chodili spolu, bývali v byte a žalobkyňa a/ uviedla, že bez manžela sa jej žije ťažko. Ťažko sa jej o tom vôbec aj rozprávalo. Žalobkyňa a/ je dlhodobo na čiastočnom invalidnom dôchodku a manžel stále pracoval. Kým deti boli menšie, chodili spolu na výlety a neskôr chodili na výlety spolu aj s vnúčatami. S manželom si kúpili motorku a cez víkendy chodievali na výlety po Slovensku. Asi 3 - 4 mesiace pred nehodou žalobkyňa a/ začala pracovať v Rakúsku ako opatrovatelka na 2-týždňové turnusy, ale predtým boli stále spolu, boli na seba naviazaní. Aj keď bola žalobkyňa a/ pracovne v Rakúsku, manžel jej každý večer volal. Po nehode žalobkyňa a/ bola nútená chodiť k psychiatričke a po nehode istý čas musela bývať u dcéry, keďže nevedela sama bývať v byte, v ktorom s nebohým manželom žili. K psychiatričke žalobkyňa a/ stále chodí a berie lieky na ukludnenie. Často tiež chodí na cintorín a žalobkyňa a/ uviedla, že sa so stratou manžela stále nevie vyrovnáť napriek odstupu času od nehody. Niekedy má pocit, že je lepšie, inokedy len plače a myšlienkami je s manželom. Po nehode prestala chodiť do Rakúska a zamestnala sa na Slovensku a naďalej poberá čiastočný invalidný dôchodok. Na otázky žalobkyňa a/ ďalej uvádzala, že na manžela stále myslí, myslí na neho aj vtedy, keď o tom vypovedá v tomto konaní. Nevie sa s tým vyrovnáť. Nechce si nájsť už nového partnera. Manžel bol živiteľom rodiny, ona sa starala o domácnosť, manžel domácnosť finančne zabezpečoval a žalobkyňa a/ bola doma, nepracovala. Žalobkyňa a/ ďalej uviedla, že by bola radšej, keby manžel žil, keďže žiadne peniaze jej nestoja za to, keď už nie je spolu s ňou. Čo sa týka uplatnenia si nároku voči vodičovi pánovi L., ktorý spôsobil dopravnú nehodu, žalobkyňa a/ uviedla, že voči nemu si nárok neuplatňovala, keďže pán L. je arogantný, nevie sa jej ani pozdraviť a v primeranej lehote po nehode sa jej ani neospravedlnil, hoci mal na to možnosť. Čo sa týka vzťahu žalobkyní b/ a c/ k nebohému T., staršia dcéra bývala v M., napriek tomu často chodila domov a mladšia dcéra bývala v W. a určitý čas bývala aj u nich doma. Dcéry otca zbožňovali, otec im vedel vždy poradiť, dokonca aj s varením, lebo vedel dobre variť. Keď dcéry nemohli prísť osobne, napriek tomu boli s otcom v kontakte. Staršia dcéra chodila k rodičom často aj s vnúčatami a takisto aj mladšia dcéra. Dcéry mali s otcom dobrý vzťah, manžel mal rád dcéry aj vnúčatá. Žalobkyňa a/ ďalej uviedla, že dcéry aj v súčasnej dobe po nehode chodia k nej, lebo spolu sú na to zvyknutí, stále obaja rodičia boli s dcérami v kontakte, lebo sú rodinne založení.

34. Žalobkyňa b/ uviedla na pojednávaní, že je mladšou dcérou, kde u rodičov bývala do roku 2013, potom sa presťahovala do W., kde po narodení syna často bývala u rodičov, aj 3-krát do týždňa. Potom sa s partnerom rozišli a vrátila sa bývať k rodičom v roku 2017. Aj v roku 2018, keď sa zoznámila s terajším manželom, stále bola u rodičov, potom začala bývať s novým partnerom, taktiež v W.. Potom, ako jej mama začala pracovať v Rakúsku, začal tam pracovať aj jej partner, bola sama doma, ako aj otec, a preto každý deň bol u nej doma, kde prišiel za ňou z práce. Aj deň pred smrťou bol u žalobkyne,

dohodovali sa, čo budú robiť na druhý deň. Otec bol veľký srandista, stále sa spolu doberali. V deň nehody otec išiel do práce a žalobkyňa b/ s mamou išli na vyšetrenie. Žalobkyňa b/ ďalej uviedla, že s otcom mali veľmi dobrý vzťah, všetko spolu riešili. Mala dobrý vzťah s oboma rodičmi, ale otec sa vedel na veci pozerat' triezvejšie ako chlap a bol jej veľkou oporou. Stále si na otca spomenie, každý deň a zapáli mu sviečku. Aj po podaní žaloby na súd jej to vrátilo znovu všetky spomienky, ako pred nehodou boli každý deň s otcom spolu, išli do reštaurácie na obed alebo sa len tak vybrali do D. na nákupy alebo sa len tak vybrali navštíviť niekoho z rodiny. Podľa názoru žalobkyne b/ rodičia mali dobrý vzťah, ona im až závidela, že boli ako jeden človek. Všetko robili spolu, keď mama mala ísť k lekárovi, otec išiel s ňou a radšej nešiel do práce. Mama ho vždy čakala, keď príde domov z práce a uvaria si kávu. Otec mal dobrý vzťah aj k sestre - žalobkyni c/, stále sa navštevovali alebo telefonovali, až sa čudovala, že to muselo stáť veľa peňazí, toľko návštev z M. k rodičom. Otec brával sestru aj do práce, keď bola malá. Otec bol pre dcéry veľký vzor a žalobkyňa b/ skonštatovala, že by chcela mať takého muža, ako bol on. Čo sa týka vodiča, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, pán Machyniak sa žalobkyni b/ nikdy neospravedlnil a nežiadala od neho nikdy ani žiadnu náhradu. Čo sa týka výšky požadovanej náhrady, je to už len minimum, čo môže žiadať, otca jej to nevráti, život sa nedá vyčísliť. Kiež by radšej mala otca, ako keby mala toto riešiť. Pána L. nežaluje preto, lebo je rada, že ho nevidí, podľa toho, ako sa správa, žiada náhradu priamo od poisťovne. Žalobkyňa b/ na otázky uviedla, že po nehode nemala čas vyhľadať lekársku pomoc, prvé 2 mesiace po nehode bola matka u nej, keďže sa bála byť v byte sama, ťažko to znášala. Spolu to všetko prežívali, s mamou aj s jej partnerom, aj si spolu poplakali a nejak to zvládla, mala vtedy malé dieťa, musela sa držať.

35. Žalobkyňa c/ uviedla, že je staršou dcérou nebohého T., uviedla, že spolu s otcom mali dobrý vzťah, viedol ich k rodinnému životu. Všetko robili spolu. Žalobkyňa c/ pred 11 rokmi odišla za manželom do M., ale prvé 2 roky manžel ešte študoval, a preto bola často u rodičov. Potom si postavili dom, avšak aj neskôr, minimálne raz do mesiaca alebo aj častejšie rodičov navštevovala. V čase nehody mala 2 maloleté deti, a preto bývala aj dlhšiu dobu u rodičov, chodili spolu na výlety a keď ona s manželom išli na výlet, zobrali so sebou aj rodičov. Keď nebola osobne u rodičov, často si telefonovali, keď mama išla pracovať do Rakúska, otec to ťažko znášal, a preto žalobkyňa c/ prišla s deťmi aj na týždeň za ním, keďže bola na materskej dovolenke. Spolu chodili na výlety po celom Slovensku, v čase nehody mal otec 54 rokov, bol zdravý, nemal žiadne chronické choroby. Mali spolu dobré vzťahy, jej kamarátky jej ho závideli, že má taký krásny vzťah s oboma rodičmi. Otec ich viedol k tomu, že rodina je všetko a že musia držať spolu. Stále jej otec chýba, aj jej deti sa naňho pýtajú a nevie, čo im má povedať. Jeho stratu ťažko znášala, chvíľu brala aj Neurol, ale musela sa postarať o manžela a 2 malé deti, a preto sa musela držať. Otec bol vždy nápomocný, pomáhal aj pri stavbe domu, keďže jej manžel sa v tom nevyznal. Veci riešili často aj telefonicky, keď sa niečo pokazilo. Keď sa niečo stalo, žalobkyňa c/ radšej volala otcovi ako mame, ktorá dosť stresovala. Žalobkyňa c/ ďalej uviedla, že jej rodičia mali dobrý vzťah, ak mali aj problém, vždy sa zmierili, vždy chodili spolu, všetko spolu robili, jeden bez druhého nikde nechodili. Taktiež jej sestra mala dobrý vzťah s otcom, tiež s ním všetko riešila, lebo ich k tomu viedol. Na otázky žalobkyňa c/ ďalej uviedla, že na otca myslí často, vidí ho stále u nich v dome, v obývačke v kresle, v ktorom sedával, si ešte nesadla od nehody. Otec tam mal svoje miesto a keď vojde do obývačky, stále ho tam vidí, ako pozerá televízor. Otec im aj finančne pomáhal, keď stavali dom a keď sa narodili deti, tak im pomohol, keď niečo chýbalo. K rodičom často cestovali, keďže mali auto a keď rodičia k nim prišli, 4-krát do roka, zostali dlhšie. Vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, sa im neospravedlnil, neprišiel za nimi, a preto od neho nič nechce. Pokiaľ ide o výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy, žalobkyňa c/ uviedla, že nevie, čo má k tomu povedať, ako by ocenila svoj vzťah s otcom, ocenila by ho na milión eur, aj viac, aj na nekonečno. Jej vzťah s otcom sa nedá oceniť.

36. Žalovaný v konaní namietal, že žalobkyne nepreukázali príbuzenské vzťahy s nebohým T. a taktiež že nepreukázali úzke sociálne a citové vzťahy s nebohým T.. V tejto súvislosti súd konštatuje, ako to už konštatoval vyššie, že žalobkyňa a/ bola manželkou nebohého T., s ktorým žila 30 rokov v manželstve a žalobkyne b/ a c/ boli jeho dcéry, čo je preukázané z výsluchu žalobkyň, ako aj z lustrácií v Registri obyvateľov, a preto jednoznačne možno konštatovať, že žalobkyne s nebohým T. mali príbuzenské vzťahy, kde výsluchom žalobkyň bolo preukázané, že tieto žalobkyne mali s nebohým manželom či otcom veľmi blízky a intenzívny vzťah. Žalobkyňa a/ 30 rokov žila v manželstve s nebohým T., nikdy nedošlo k prerušeniu spolužitia, stále s manželom žili spolu, vychovávali spolu 2 dcéry, všetko sa snažili robiť spolu, boli na seba naviazaní, žalobkyňa a/ bola na svojho manžela citovo naviazaná, manžel všetko finančne zabezpečoval a ona sa starala o chod domácnosti, takto to mali dohodnuté. Po nehode žalobkyňa a/ musela začať pracovať a bola nútená po nehode navštíviť aj psychiatricku a brať lieky na ukludnenie, ktorý stav pretrváva aj v súčasnosti, žalobkyňa a/ nepociťuje nejaké výrazné zlepšenie jej stavu, manžel jej stále chýba, nevie sa vysporiadať s jeho stratou. Hneď po nehode nedokázala bývať ani

sama v byte, v ktorom s manželom predtým bývali. Musela nejaký čas žiť u dcéry. Blízke vzťahy rodičov a ich vzájomnú naviazanosť potvrdili aj žalobkyne b/ a c/ ako dcéry nebohého T., ktoré zároveň potvrdili, že po nehode to ich matka - žalobkyňa a/ ťažko znášala, nevedela sa so stratou manžela vyrovnáť, keďže boli spolu naviazaní a mali spolu dobrý vzťah. Taktiež výsluchom žalobkyň bolo preukázané, že aj žalobkyne b/ a c/ mali s nebohým T. ako svojim otcom blízky vzťah. Napriek tomu, že dcéry už nežili s rodičmi v spoločnej domácnosti, mali spolu intenzívne vzťahy, žalobkyňa b/ bola s otcom aj v každodennom kontakte pred nehodou. Často sa spolu navštevovali a keď neboli v osobnom, tak boli aspoň v telefonickom kontakte. Keď boli deti malé, rodičia sa im venovali, chodili na výlety, neskôr spolu žalobkyne s nebohým chodili na výlety aj s vnúčatami. Keď žalobkyne b/ a c/ ako dcéry mali nejaké problémy, tieto problémy riešili s nebohým otcom, ktorý im vedel lepšie poradiť, boli na seba citovo naviazaní, mali spolu dobré vzťahy a otec im veľmi chýba, stále si ho pripomínajú.

37. Takto súd konštatuje, že jednak sú preukázané príbuzenské vzťahy medzi žalobkyňami a nebohým T., ako aj z výpovedí žalobkyň je preukázané, že mali blízke a intenzívne vzťahy s nebohým T. ako manželom a otcom. Žalovaný v konaní len formálne namietal, že žalobkyne nepreukázali blízke sociálne a citové väzby s nebohým príbuzným, avšak nestačí len samotné spochybnenie alebo konštatovanie nepreukázania takýchto vzťahov v konaní, kde vzhľadom na to, že žalobkyne ponúkli dôkaz na preukázanie svojich blízkych vzťahov svojim výsluchom, ktoré výsluchy boli realizované, z ktorých výsluchov vyplývajú určité skutkové tvrdenia strany, ktoré skutkové tvrdenia žalovaný v rámci konania výslovne nepoprel. Neponúkol dôkazy o tom, že žalobkyne s nebohým T. nemali blízke vzťahy, že ich vzťahy neboli hlboké a intenzívne, a že neoprávnený zásah do ich súkromnej sféry, do ich rodinného života ich nemohol zasiahnuť do tej miery, že by im mohla vzniknúť ujma v ich osobnostných právach do tej miery, že by to odôvodňovalo priznanie zadosťučinenia aj vo finančnom vyjadrení. V prípade popretia skutkových tvrdení strany v zmysle § 151 ods. 2 C.s.p. je potrebné uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Na základe tohto napriek tomu, že žalovaný v konaní formálne konštatoval, že žalobkyne nepreukázali blízke citové a sociálne vzťahy s nebohým T., čo by bolo možné hodnotiť a právne posúdiť ako popretie skutkových tvrdení strany, žalovaný neuviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, neponúkol v konaní žiadne dôkazy na vyvrátenie skutkových tvrdení, ktoré uviedli žalobkyne v rámci svojho výsluchu a toto jeho popretie skutkových tvrdení žalobkyň súd považuje za popretie neúčinné, ktoré tak, ako súd uviedol už vyššie, žalovaný toto popretie uviedol len formálne, bez väzby na konkrétne skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňami pri svojom výsluchu.

38. Na základe výsluchu žalobkyň súd dospel k záveru, že všetky žalobkyne mali s nebohým T. blízke vzájomné vzťahy, ich vzťahy boli intenzívne a hlboké. Všetky žalobkyne intenzívne pociťovali stratu manžela či otca a dlhodobo sa s tým nevedeli vysporiadať, prípadne žalobkyňa a/ musela navštíviť aj odbornú pomoc. Je potrebné zobrať do úvahy, že stratou T. došlo k strate najbližšieho človeka v živote žalobkyň, a to manžela a otca, s ktorým mali veľmi dobré vzťahy, rozumeli si, vzájomne spolu dobre vychádzali, vzájomne spolu si aj pomáhali, keď to bolo potrebné, vedeli sa na seba spoľahnúť, vedeli si spolu poradiť pri riešení problémov. Často boli v kontakte, mysliac tým dcéry nebohého, prípadne v každodennom kontakte, mysliac tým žalobkyňa a/. Takto jednoznačne možno potom konštatovať, že neoprávneným zásahom do osobnostnej sféry žalobkyň, ktorý spôsobil vodič I., došlo k prerušeniu vzájomných väzieb a vzťahov medzi žalobkyňami a nebohým. Žalobkyne prišli o možnosť budúcnosti rozvíjať svoj vzájomný vzťah s manželom či otcom, s ktorým do budúcnosti počítali. Nebohý T. bol zdravým človekom, plným energie, a preto je predpoklad, že nebyť nehody, obohacoval by život žalobkyň už len svojou prítomnosťou či radou, na čo boli žalobkyne zvyknuté. Náhla strata takéhoto blízkeho človeka veľmi intenzívne zasiahne každého človeka, pretože sa musí vyrovnáť so stratou tohto blízkeho človeka a zvyknúť si na to, že tento človek navždy odišiel a už nebude možné tak, ako v minulosti sa s ním stretnúť, porozprávať sa, dať si poradiť alebo mu len tak zatelefonovať. Takáto strata blízkeho človeka je spôsobilá privodiť ujmu v osobnostnej sfére každého človeka, kde každý človek má právo na ochranu svojho súkromia a rodiny, na ochranu okruhu blízkych osôb a keď dôjde k neoprávnenému zásahu do tejto osobnostnej sféry tak, ako je tomu v tomto prípade, je plne dôvodné konštatovať, že nie je postačujúce len morálne zadosťučinenie, ale je na mieste priznať aj nemajetkovú ujmu vo finančnom vyjadrení, keďže došlo na strane žalobkyň k strate najbližšieho človeka, ktorú stratu prežívajú veľmi intenzívne a strata tohto človeka ich veľmi zasiahla. Všetky žalobkyne na pojednávaní ťažko prežívali už len okolnosť toho, že sa k veci súvisiacej so stratou manžela či otca museli vôbec vyjadrovať. Počas výsluchu stále mali slzy na krajíčku, aj sa rozplakali. Počas výsluchu žalobkyň súd nadobudol pocit, že žalobkyne vypovedajú skutočne presvedčivo, uveriteľne, a že pokiaľ uvádzajú nejaké skutkové tvrdenia týkajúce sa ich vzťahu k nebohému, vypovedajú pravdivo tak, ako to cítia. Preto záverom k tejto otázke súd uzatvára, že súd má za preukázané existenciu príbuzenských vzťahov medzi žalobkyňami

a nebohým T. a ďalej má preukázané, že medzi žalobkyňami a nebohým T. boli intenzívne citové a sociálne vzťahy odôvodňujúce priznanie nemajetkovej ujmy aj vo finančnom vyjadrení.

39. Pre priznanie konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy nie sú stanovené žiadne pevné kritériá, v rámci ktorých by súd mohol priznať konkrétnu výšku nemajetkovej ujmy, v danom prípade je potrebné zohľadniť okolnosti konkrétneho prípadu. Pri zohľadnení osobitosti každého prípadu na strane pozostalých - žalobkýň sú významnými kritériami pre určenie výšky náhrady intenzita ich vzťahu so zomrelým, vek zomrelého a pozostalých, prípadná existenčná či hmotná závislosť na zomrelom, prípadné poskytnutie inej satisfakcie. Kľúčovou je kvalita vzájomného vzťahu, lebo strata milovanej osoby zasiahne pozostalého nezrovnateľne citlivejšie, než strata príbuzného, ku ktorému má vzťah neutrálny, či dokonca negatívny. I keď strata manžela a rodiča predstavuje ujmu v každom veku, inak túto stratu chápe manžel po nejakom krátkodobom manželskom zväzku, inak po dlhodobom, u žalobkyne a/ 30-ročnom manželstve a inak chápe stratu maloleté alebo dospievajúce dieťa pri strate rodiča a inak dospelé dieťa, ktoré má už aj iné väzby, prípadne vlastnú rodinu.

40. Pri zohľadnení horeuvedených kritérií tak na strane žalobkýň, u žalobkyne a/ je potrebné zohľadniť to, že protiprávnym zásahom do jej osobnostnej sféry zo strany vodiča motorového vozidla došlo k strate najbližšej osoby, s ktorou prežila 30 rokov, mala s ňou nekonfliktný, bezproblémový, intenzívny vzťah, žalobkyňa a/ bola na nebohého citovo naviazaná, všetky veci, aj veci každodennej potreby riešili spoločne, pričom nebohý manžel žalobkyne a/ domácnosť hlavne finančne zabezpečoval, keďže pracoval. Žalobkyňa a/ po nehode musela vyhľadať lekársku pomoc psychiatra, brať lieky na ukludnenie, nemohla hneď po nehode sama zostať v byte, v ktorom bývala s nebohým manželom a podľa jej vyjadrenia aj v súčasnej dobe nie je vyrovnaná so stratou manžela, a preto túto ujmu možno chápať ako veľmi intenzívnu. U žalobkýň b/ a c/ je možné zohľadniť to, že s nebohým otcom mali taktiež dobrý a nekonfliktný vzťah, ktorý bol intenzívny, i keď do určitej miery v posledných rokoch tento vzťah nebol každodenným vzťahom, čo sa týka osobných kontaktov, keďže žalobkyne b/ a c/ už mali svoje rodiny, avšak často sa s rodičmi a s nebohým otcom stretávali, chodili na výlety. Žalobkyňa b/ v minulosti aj so synom bývala v spoločnej domácnosti s rodičmi, kde po nadviazaní novej známosti bola s rodičmi v každodennom intenzívnom kontakte, bola s ním v kontakte aj posledný deň pred nehodou, kde si plánovali program na nasledujúci deň. Taktiež žalobkyňa c/ už niekoľko rokov nebývala s rodičmi v spoločnej domácnosti, často rodičov navštevovala, zdržovala sa u rodičov aj niekoľko dní, keďže bola na rodičovskej dovolenke. Spolu chodievali na výlety, kde brali aj rodičov, keďže mala s manželom auto. U všetkých žalobkýň v rámci ich výsluchov súd nadobudol presvedčenie, že išlo o skutočne intenzívne medziľudské vzťahy medzi žalobkyňami a nebohým T., ktoré intenzívne vzťahy spočívali u žalobkyne a/ v každodennom kontakte v spoločnej domácnosti pri trávení každodenných bežných činností, žalobkyňa a/ s manželom boli na seba zvyknutí, všade chodili spolu a všetko spolu riešili, kde zásah do osobnostných práv žalobkyne a/ je najintenzívnejší zo všetkých žalobkýň, keďže žalobkyňa a/ vyše 30 rokov s nebohým manželom žila v spoločnej domácnosti. Po nehode musela vyhľadať aj odbornú pomoc, ktorá odborná pomoc je jej poskytovaná aj v súčasnosti napriek odstupu času od nehody. U žalobkýň b/ a c/ intenzívne vzťahy spočívali vo veľmi častých osobných kontaktoch a keď žalobkyne b/ a c/ neboli s nebohým otcom v kontakte osobne, boli v telefonickom kontakte, boli zvyknuté obrátiť sa naňho s radou, keďže im vedel poradiť, vedeli, že sa naňho môžu s čímkoľvek obrátiť, nielen s prosbou o radu v každodennej situácii, či už pri riešení bežných situácií alebo aj situácií vážnych. Žalobkyne b/ a c/ vedeli, že sa na svojho otca môžu obrátiť, aj keď potrebovali finančnú pomoc, a preto je potrebné zohľadniť u žalobkýň b/ a c/, že i keď nežili s nebohým otcom v čase nehody v spoločnej domácnosti, čo však na druhej strane nevyučuje spôsobenie intenzívnej ujmy, keďže došlo aj v ich prípade k strate najbližšej osoby - ich otca, že vzhľadom na spôsobenú ujmu je dôvodné priznať aj žalobkyňam b/ a c/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

41. Keďže právna úprava v Občianskom zákonníku v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch nestanovuje žiadnu konkrétnu výšku, ani rozpätie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch pri protiprávnom zásahu do osobnosti oprávnených osôb, pri konštatovaní, že súčasná súdna prax priznáva rôzne výšky odškodnenia v záujme toho, aby toto súdne rozhodnutie nemohlo byť označené za arbitrárne, bez odôvodnenia konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, súd pri stanovení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch u žalobkýň si stanovil medze pre priznanie konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch čiastočne využívajúc právnu úpravu, ktorá upravuje príbuzné právne vzťahy a zároveň aj prihliadol na rozhodovaciu prax súdov. Napriek horeuvedeným medziam súd konštatuje, že je veľmi zložitá určiť konkrétnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže nemôže byť konštatované striktné, že v danom konkrétnom prípade je dostatočná výška nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, 20.000,- eur, či 30.000,- eur. Žiadna výška finančnej náhrady nie je spôsobilá nahradiť stratu milovanej a blízkej osoby, a preto výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno chápať len ako akúsi

formu satisfakcie za neoprávnený zásah do osobnostnej sféry každej zo žalobkyň, ktorý neoprávnený zásah bol spôsobený vodičom motorového vozidla, ktoré vozidlo bolo poistené u žalovaného.

42. Za predpokladu stanovenia určitých medzí, prípadne vodičok pre priznanie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch na jednej strane súd prihladol na ustanovenie § 12 ods. 2 Zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov v znení platnom v čase dopravnej nehody, v zmysle ktorého ustanovenia obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške 25-násobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej za obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu. V danom prípade v čase dopravnej nehody minimálna mzda v zmysle Zákona č. 663/2007 Z.z. bola stanovená pre rok 2018 vo výške 480,- eur, čo pri 25-násobku predstavuje sumu 12.000,- eur. Na toto ustanovenie zákona tiež odkazuje ustanovenie § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré ustanovenie upravuje limit pre výšku nemajetkovej ujmy v súvislosti s úpravou zákona tak, že výška nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi s odkazom na ustanovenia Zákona č. 274/2017 Z.z.

43. Na druhej strane je potrebné pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch prihladnúť na rozhodovacia prax súdov, kde samotné žalobkyne v rámci konania predložili rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach, mimo iné rozhodnutie Krajského súdu Trnava 11Co 207/2019, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur, kde bola priznaná náhrada pre rodičov v súvislosti s úmrtím maloletého dieťaťa. Ďalej rozhodnutie Krajského súdu Košice 2Co 51/2019, v rámci ktorého konania bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- eur matke za úmrtie syna, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Cdo 259/2019, v ktorom konaní bola priznaná výška nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- eur za stratu manžela a syna, 15.000,- eur v prípade straty syna a 15.000,- eur v prípade straty syna a brata.

44. Súd v rámci stanovenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prihladol ďalej na rozhodnutie Krajského súdu Trnava 24Co 74/2019, kde bola priznaná náhrada vo výške 20.000,- eur za stratu plnoletej dcéry, 10.000,- eur za stratu plnoletého syna a 30.000,- eur za stratu manžela. Ďalej rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 19Co 40/2020, kde bola priznaná náhrada vo výške 15.000,- eur za stratu manžela a 8.000,- eur za stratu dospelého dieťaťa, rozhodnutie Krajského súdu Žilina 5Co 16/2020, bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur za stratu manžela, 3.000,- eur a 5.000,- eur za stratu dospelého dieťaťa, rozhodnutie Krajského súdu Prešov 23Co 29/2020, priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur za stratu druhu a 10.000,- eur za stratu dospelého dieťaťa.

45. Takto pri zohľadnení horecítovaných rozhodnutí súdov pri prihladnutí na zákonnú úpravu výšky nemajetkovej ujmy v zmysle Zákona č. 274/2017 Z.z. a Zákona č. 514/2003 Z.z. súd konštatuje, že u žalobkyne a/ požadovaná výška nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur je primeraná spôsobenej ujme v osobnostnej sfére tejto žalobkyne, ktorá pri dopravnej nehode prišla o svojho manžela, s ktorým žila 30 rokov v spoločnej domácnosti, bola s ním v každodennom kontakte, boli s manželom na seba silno naviazaní až do tej miery, že po nehode musela vyhľadať odbornú pomoc, ktorá odborná pomoc je jej poskytovaná aj v súčasnosti. Zároveň však pri konštatovaní primeranosti výšky 20.000,- eur zohľadnil okolnosť tú, že nebohý T. pri dopravnej nehode nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, ktorá povinnosť svedčí každému cestujúcemu v motorovom vozidle s poukazom na ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorá povinnosť vyplýva jednak zo zákonnej úpravy, je aj všeobecne akceptovanou povinnosťou, keďže pripútanie bezpečnostnými pásmi je vo všeobecnosti chápané ako niečo, čo môže zabrániť v mnohých prípadoch fatálnym následkom pri dopravnej nehode. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že nebohý T. nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, kde však v konaní nebolo preukázané, či tieto bezpečnostné pásy boli alebo neboli funkčné, to by bolo otázkou ďalšieho dokazovania a malo by to vplyv na rozhodnutie vo veci v prípade, že by nebohý T. bol pripútaný bezpečnostnými pásmi. Vzhľadom na nesporné konštatovanie, že nebohý T. nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, súd na túto okolnosť prihladol v rozsahu 10 % pri konštatovaní primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy u žalobkyne a/, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni a/ celkovo sumu nemajetkovej ujmy vo výške 18.000,- eur.

46. Čo sa týka žalobkyne a/, je potrebné ešte vysporiadať sa s otázkou, na ktorú poukázal žalovaný, že jednak žalobkyňa a/ obdržala od žalovaného 1.500,- eur ako náhradu za pohreb, ktorú skutočnosť nebolo možné zohľadniť v danom konaní, keďže ide o úplne iný právny titul nároku, ktorý si žalobkyňa a/ uplatňuje v tomto konaní, a preto túto sumu nemožno zohľadniť ako nejaké čiastočné plnenie. Ďalej žalovaný poukazoval na to, že žalobkyňa a/ si už v trestnom konaní uplatňovala výšku nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur, avšak ani túto skutočnosť súd nemohol zohľadniť, keďže doposiaľ jednak žalovaný nepreukázal, že by nejakú sumu nemajetkovej ujmy žalobkyni a/ vôbec vyplatil, ďalej súd poukazuje na to, že v rámci rozhodnutia v trestnom konaní 3T/101/2019 zo dňa 29. 01. 2020 žalobkyňa

bola odkázaná so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces, a teda v adhéznom konaní v rámci trestného konania žalobkyni a/ nebola priznaná žiadna výška náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré rozhodnutie by prípadne čo i len v časti mohlo byť prekážkou veci rozhodnutej, čo sa v danom prípade nestalo, a preto žalobkyni a/ nič nebránilo tomu, aby si uplatnila v osobitnom konaní požadovanú výšku nemajetkovej ujmy.

47. Čo sa týka žalobkyní b/ a c/, súd už vyššie konštatoval, že aj na ich strane je odôvodnené priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vzhľadom na to, že s nebohým otcom mali veľmi intenzívne vzájomné vzťahy, čomu zodpovedá aj hlboká a intenzívna ujma na ich osobnostných právach, kde bolo zasiahnuté do ich práva rozvíjať svoj súkromný a rodinný život s najbližšími osobami. Zároveň však súd musel zohľadniť, že u obidvoch žalobkyní b/ a c/ ide o dospelé dcéry nebohého, ktoré už majú svoje rodiny, neboli s nebohým otcom v každodennom osobnom kontakte ako žalobkyňa a/, a preto táto skutočnosť sa musí prejavovať aj pri stanovení primeranosti výšky nemajetkovej ujmy, ktoré si aj tieto žalobkyne tak, ako žalobkyňa a/ uplatňovali vo výške 20.000,- eur. Keďže však súd konštatoval, že suma 20.000,- eur je primeraná u žalobkyne a/, táto suma už nemôže byť primeraná u žalobkyní b/ a c/, ktoré predsa len napriek tomu, že mali intenzívny vzťah s nebohým otcom, na rozdiel od žalobkyne a/ neboli s ním v každodennom osobnom kontakte, a preto súd za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch u žalobkyní b/ a c/ považuje sumu 15.000,- eur, kde pri zohľadnení rovnakej okolnosti ako u žalobkyne a/, že nebohý T. nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, zohľadnil aj u týchto žalobkyní toto spoluzavinenie T. vo výške 2.000,- eur a takto žalobkyniam b/ a c/ priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške po 13.000,- eur.

48. Pokiaľ sa teda žalobkyne domáhali na žalovanom vyšších súm odškodnenia, ako bola priznaná náhrada, súd žalobu žalobkyní voči žalovanému nad priznanú sumu odškodnenia zamietol.

49. Keďže každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný, o trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že priznal žalobkyniam právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. U žalobkyne a/ bola priznaná suma 18.000,- eur a žiadaná suma bola vo výške 20.000,- eur, a teda žalobkyňa a/ mala úspech v rozsahu 90 % a neúspech v rozsahu 10 %, čo predstavuje u žalobkyne a/ čistý úspech v rozsahu 80 %. V tomto rozsahu súd žalobkyni a/ priznal aj právo na náhradu trov konania. U žalobkyní b/ a c/ bola priznaná suma 13.000,- eur a žiadaná suma bola vo výške 20.000,- eur, to znamená, že žalobkyne b/ a c/ mali úspech v konaní v rozsahu 65 % a neúspech v rozsahu 35 %, čo predstavuje čistý úspech v rozsahu 30 %. V tomto rozsahu súd žalobkyniam b/ a c/ priznal aj právo na náhradu trov konania.

50. Keďže žalobkyne boli oslobodené od zaplatenia súdneho poplatku s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, je povinný zaplatiť súdny poplatok žalovaný s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 citovaného zákona, kde súdny poplatok predstavuje v zmysle položky 7b) sadzobníka Zákona o súdnych poplatkoch 66,- eur a 3 % z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy, najviac 16.596,50 eur u každej zo žalobkyní, keďže ide o samostatné nároky žalobkyní. Takto je žalovaný povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 3 x po 66,- eur, t.j. 198,- eur a 3 x po 3 % z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy, kde 3 % z požadovanej výšky nemajetkovej ujmy u každej zo žalobkyní, ktorú žiadali žalobkyne, t.j. 20.000,- eur predstavuje 600,- eur a takto je povinný zaplatiť žalovaný súdny poplatok 3 x po 600,- eur a súdny poplatok celkovo predstavuje sumu 1.998,- eur.

51. Čo sa týka ešte námietok žalovaného ohľadom nedostatkov v plnomocenstve pre právneho zástupcu žalobkyní, keďže spolu so žalobou boli predložené len fotokópie plnomocenstiev a v danej súvislosti žalovaný žiadal neprihliadať na právnu argumentáciu právneho zástupcu žalobkyní, súd uvádza, že napriek tomu, že spolu so žalobou boli predložené len fotokópie plnomocenstiev bez doloženia buď originálu plnomocenstva alebo osvedčovacej doložky o zaručenej konverzii plnomocenstva do elektronickej podoby pôvodného dokumentu v listinnej forme, súd nemal pochybnosť o tom, že právny zástupca zastupuje žalobkyne v konaní v rozsahu plnomocenstva zastupovať v danom konaní v plnom rozsahu, keďže všetky vypočítané žalobkyne pri svojej účasti na pojednávaní a pri svojom výsluchu nespochybnovali, že by ich právny zástupca podal žalobu na súd v ich mene, vo veci vystupovali ako žalobkyne, v tomto smere boli aj vypočítané, nenamietali ani substitučné zastúpenia, ktoré udelil ich právny zástupca ďalším právnym zástupcom, samotná žalobkyňa a/ na pojednávaní uviedla, že osobne podpísala plnomocenstvo na zastupovanie, ktoré bolo predložené spolu so žalobou na súd, pričom ide o odstrániteľnú vadu v konaní, kde už v deň pojednávania právny zástupca žalobkyní súdu predložil všetky 3 plnomocenstvá s osvedčovacou doložkou o zaručenej konverzii pôvodného dokumentu v listinnej forme do elektronickej podoby, a preto bolo možné v rámci konania prihliadať na všetky právne argumenty, ktoré produkoval právny zástupca žalobkyní, resp. splnomocnení zástupcovia právneho zástupcu, kde je potrebné uviesť hlavne to, že samotný nárok žalobkyní sa opiera hlavne

o skutkový základ vychádzajúci z výsluchu samotných žalobkýň, ktorého právne posúdenie je plne v kompetencii súdu, ktorý posúdi, či na základe skutkových okolností tvrdených žalobkyňami možno priznať žalobkyniam nárok po právnej stránke, ktorú právnu stránku súd posúdi v rámci svojej právomoci vychádzajúc z týchto skutkových tvrdení žalobkýň.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí obsahovať náležitosti v zmysle § 363 C.s.p.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie možno odôvodniť v zmysle § 365 ods. 1 C.s.p. len tým, že:

- a) Neboli splnené procesné podmienky.
- b) Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- c) Rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.
- d) Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
- e) Súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.
- f) Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.
- g) Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

ods. 2: Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.